هل سألت نفسك؟ من خلقك؟ ولماذا؟

وماذا بعد الموت؟ (للجمعية)

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ?

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ?

ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ?

ਇਸਲਾਮਿਕ ਸਾਹਿਤ ਦੀਆਂ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਗਠਨ ਦੀ ਕਮੇਟੀ

ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਤੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁਰਦਬੀਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵੇਖੇਂ, ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਟੀਕਤਾ ਅਤੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਦੁਨੀਆ ਵੇਖੇਂਗਾ। ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਹਰ ਸੈੱਲ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਕੋਡਾਂ ਵਾਲੀ ਜੈਨੇਟਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੋਡ ਕਿਸਨੇ ਲਿਖੇ ਹਨ? ਅਤੇ ਕਿਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ?

ਹਰ ਉੱਚੀ ਇਮਾਰਤ ਤੇ ਹਰ ਸਾਦਾ ਘਰ ਆਪਣੇ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਇਹ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਾਇਨਾਤ ਆਪਣੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਬਾਰੀਕੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਤ ਤਫ਼ਸੀਲਾਂ ਸਮੇਤ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ?!

ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਵੇਂ ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਕਿ ਤੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ: ਕਿ ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਬਣਾਵਟ ਵਾਲਾ ਸਮਾਰਟਫੋਨ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਡਿਜ਼ਾਈਨਰ ਜਾਂ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਵਜੂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਯੰਤਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਨੈੱਟਵਰਕ ਬਿਨਾਂ

ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਰ ਜਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ, ਪੂਰੇ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਸਟੀਕਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਫਿਰ ਅਕਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ: ਕਿ ਇਹ ਮਹਾਨ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ, ਸਟੀਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਵਜੂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਗਿਆ ਹੈ?

ਇਸ ਕਾਇਨਾਤ ਦੀ ਹਰ ਇਕ ਚੀਜ਼, ਸਭ ਤੋਂ ਛੋਟੀ ਪਰਮਾਣੂ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਆਕਾਸ਼ਗੰਗਾ ਤੱਕ, ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ; ਅਕਲਨਾਲ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਚੇਕ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਫ਼ਸਾਦ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਕਿ ਇਹ ਕਾਇਨਾਤ ਨਿਕੱਸ ਤੋਂ ਬਣ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਤੇ ਜਟਿਲ ਪ੍ਰਬੰਧ ਅੰਨ੍ਹੀ ਤਕਦੀਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇ!

ਜਿਵੇਂ ਸਹੀ ਅਕਲ ਅਤੇ ਸੁਥਰੀ ਫ਼ਿਤਰਤ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਕਾਇਨਾਤ ਦੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਇਮਾਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਓਹੋ ਹੀ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਤਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੱਕ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਸ ਡੂੰਘੀ ਸਮਝ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪੂਰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਹਰ ਕਮੀ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੋਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਸੁੰਦਰਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ; ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ 'ਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਇੱਕ ਬੌਧਿਕ ਲੋੜ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਗੁਣਾਂ ਵਿੱਚ

ਕੋਈ ਵੀ ਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਲਲ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਵਿੱਚ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਮੀ ਤੋਂ ਪਾਕ ਮੰਨਣ ਦਾ ਇਹ ਤਕਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਆਪਣੀ ਮਖਲੂਕ ਤੋਂ ਬੇਨਿਆਜ਼ ਹੋਵੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਮਖਲੂਕ ਆਪਣੀ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਬਕਾਅ ਲਈ ਉਸਦੀ ਮੁਹਤਾਜ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ (ਸੁਬਹਾਨਹੁ) ਸਾਥੀ ਅਤੇ ਔਲਾਦ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਮੀ ਅਤੇ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ (ਅੱਜ਼ ਵ ਜੱਲ) ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੈ।

ਤਾਂ ਜੇਕਰ ਅੱਲਾਹ ਉਹ ਮਹਾਨ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿਚਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਰਿਜ਼ਕ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਹਿਮਤ ਨਾਲ ਘੇਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਤੇ ਸੰਚਾਲਕ ਹੈ; ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਡਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸਦਾ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਲੱਭੀਏ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੀਏ, ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ?

ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਸਾਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਸਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?

ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਮਹਿਲ ਬਣਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਨਵੀਨਤਮ ਤਕਨਾਲੋਜੀ ਨਾਲ ਲੈਸ ਕਰੇ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਵੇ, ਤਾਂ ਅਚਾਨਕ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਢਾਹ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ?

ਜੇਕਰ ਇਹ ਕੰਮ ਇੱਕ ਇਨਸਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ, ਜੋ ਸਰਬ-ਗਿਆਨੀ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਬ੍ਰਹਿਮੰਡ ਨੂੰ ਇੰਨੀ ਰਚਨਾਤਮਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਪੁੰਨਤਾ ਨਾਲ ਬਣਾਵੇ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ?

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਹਿਕਮਤ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਇਕੱਲੇ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ। ਉਸਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਮਤਿਹਾਨ ਲਈ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਦੁਬਾਰਾ ਜੀਉਂਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਮਲਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ; ਇਸ ਲਈ ਜਿਸਨੇ ਅੱਲਾਹ 'ਤੇ ਈਮਾਨ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਲਈ ਜੰਨਤ ਦੀਆਂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਜਿਸਨੇ ਸੱਚ ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜਿਆ, ਉਹ ਅੱਗ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਬਾਦਤ ਸਾਡੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਰਬੂਬੀਅਤ ਅਤੇ ਉਲੂਹੀਅਤ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੇ ਸ਼ੁਕਰ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ।

ਜ਼ਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਹੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੇ ਵੇਖਣ ਦੀ ਨੇਅਮਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਣਗਿਣਤ ਨੇਅਮਤਾਂ ਨਾਲ ਘੇਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ; ਉਹੀ ਤੇਰੀ ਰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਰਿਜ਼ਕ ਵਜੋਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤੂੰ ਹਰ ਲਹਿਰੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁਹਤਾਜ਼ ਹੈ; ਉਸ ਦੀ ਰਹਿਮਤ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਬਿਨਾ, ਤੂੰ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਤਾਕਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ; ਬਲਕਿ ਉਹੀ ਸੁਬਹਾਨਹੁ ਨੇ ਤੇਰਾ ਰਿਜ਼ਕ ਤਦ ਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇ ਲਿਆ ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਲਾਚਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਅਮਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੀ ਇਹ ਮਹਾਨ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਇਬਾਦਤ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ?! ਗੌਰ ਕਰੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤੋਹਫ਼ਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਚੁਣੋਗੇ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦਾ ਹੋਵੇ, ਜਾਂ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋਗੇ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਪਸੰਦ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪਸੰਦ ਦੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਸਕੋ? ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੱਲਾਹ (ਜੱਲ ਵ 'ਅਲਾ) ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਸਾਡੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਰਾਸਤੀ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਸਗੋਂ ਜਿਵੇਂ ਉਸ (ਸੁਬਹਾਨਾਹੂ) ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਇਬਾਦਤ ਨਿਰੋਲ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਲਈ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਂਝੀਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਇਨਸਾਨ ਲਈ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰੇ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਨਾਹ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਬੰਦਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਨਾਲ ਸ਼ਿਰਕ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸਦੀਆਂ ਮਖਲੂਕਾਤ (ਬਣਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ) ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੂਰਤੀਆਂ, ਸੂਰਜ ਜਾਂ ਚੰਦ ਦੀ ਪੂਜਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ, ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਨੇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਸ਼ਿਰਕ ਅਤੇ ਕੁਫ਼ਰ ਦੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ 'ਤੇ ਮਰ ਗਿਆ, ਉਸਦਾ ਬਦਲਾ ਜਹੰਨਮ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਬੀਆਂ ਅਤੇ ਰਸੂਲ ਭੇਜੇ ਤਾਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਅਸਤਿਤਵ ਦੇ ਮਕਸਦ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਮਨੋਰਥ ਬਾਰੇ ਦੱਸਣ; ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ – ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਦਾਅਤ, ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ। ਪਰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦੀਆਂ ਤਾਲੀਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਤਹਰੀਫ਼ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਆਖ਼ਰੀ ਰਸੂਲ ਮੁਹੰਮਦ ﷺ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਲਈ ਆਖ਼ਰੀ ਵਹੀ – ਕੁਰਆਨ ਮਜੀਦ – ਨਾਜ਼ਿਲ ਕੀਤੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਕਲੀ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸੀ ਸਬੂਤ ਮੁਜੂਦ ਹਨ ਜੋ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹੋ ਇੱਕੋ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਜਾਂ ਤਹਰੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਖ਼ਬਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਨਸਾਨ ਤੋਂ

ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਹੋਰ ਦīn ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸੀ — ਖ਼ਾਲਿਕ ਦੀ ਤੌਹੀਦ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੀ ਹੀ ਇਬਾਦਤ ਦੀ ਦਾਅਤ। ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੋਮਿਨਾਂ ਲਈ ਜੰਨਤ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਨੇਅਮਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਦੋਜ਼ਖ਼ ਅਤੇ ਦਰਦਨਾਕ ਅਜ਼ਾਬ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਧਰਮਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਬੌਧਿਕ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਤੱਥ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਜੋ ਅੱਜ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ, ਜੋ ਤਬਦੀਲੀ ਅਤੇ ਵਿਗਾੜ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ।

ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਉਹ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜੋ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਬੀ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) 'ਤੇ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਚੌਦਾਂ ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਨੁੱਖਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਵਰਗਾ ਕਲਾਮ, ਜਾਂ ਇਸ ਵਰਗੀ ਇੱਕ ਸੂਰਤ ਹੀ ਲੈ ਆਉਣ, ਪਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਾਇਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸਦੀ ਬਲਾਗ਼ਤ, ਬਿਆਨ, ਇਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਤਸ਼ਰੀਅ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਬਰਾਬਰ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਦੀਆਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਵਰਗੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਨੇੜੇ-ਤੇੜੇ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਲਿਆਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਕੁਰਾਨ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੇ ਸਿਖਰ

'ਤੇ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਅਕਲੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹਨ ਜੋ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ, ਤਾਂ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅਤੇ ਸਿਆਣਪ ਭਰਿਆ ਕੰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਈਮਾਨ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਕਿ ਦੂਜੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਿਹਾ ਜਾਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦਾ ਅਸਰ ਹੈ।

ਸਹੀ ਅਕਲ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਨਤੀਜੇ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦਾ ਕਲਾਮ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਾਇਨਾਤ ਨੂੰ ਬੇਮਿਸਾਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੁਚੇ-ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ, ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਸੱਚਾ ਸਰੋਤ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭਾਸ਼ਾਈ ਇਅਜਾਜ਼, ਵਿਗਿਆਨਕ ਹਕੀਕਤਾਂ, मुक◌ੰਮਲ ਸ਼ਰੀਅਤੀ ਨਿਯਮ, ਅਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੀ ਤਹਰੀਫ਼ ਤੋਂ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਪਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਲਾਹ ਦਾ ਕਲਾਮ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਕੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ 'ਤੇ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਇਮਾਨੀ ਵਿਕਲਪ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਕਸ਼ੀਲ ਫੈਸਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਦੇ ਤਰਕ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅੱਲਾਹ ਸੁਬਹਾਨਹੂ ਵ ਤਆਲਾ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਇਬਾਦਤ ਲਈ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰਕ ਜੀਵਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਆਰਜ਼ੀ ਪੜਾਅ ਹੈ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਅਸਲੀ ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਜੀਵਨ ਆਖ਼ਿਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਈਮਾਨ ਵਾਲੇ ਜੰਨਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਾਫ਼ਿਰ ਨਰਕ ਦੀ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਗੇ।

ਸੋ ਉਹ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਜਿਸਨੇ ਸਾਨੂੰ ਬੇਅਸਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਯਕੀਨਨ ਸਾਨੂੰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁੜ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਅੱਲਾਹ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਮੁਰਦਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਬੇਅੰਤ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ; ਜਿਵੇਂ ਅੱਲਾਹ ਹਰੇ ਦਰੱਖਤ ਤੋਂ ਅੱਗ ਕੱਢਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਕੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਫਸਲਾਂ ਅਤੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮਾਂ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੂੰਦ ਤੋਂ ਭਰੂਣ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ (ਪਾਕ) ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਆਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਬਦਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਬਰਾਂ ਤੋਂ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਲਾਹ ਸਰਬ ਸਮਰਥ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਾਲਮ ਅਤੇ ਮਜ਼ਲੂਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹਿਸਾਬ ਜਾਂ ਬਦਲੇ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਇਨਸਾਨ ਸਵਾਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਹੀ ਕਿਉਂ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਧਰਮ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ?

ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਬਾਕੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮਖਲੂਕਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਕਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕੰਮ ਸੋਚ-ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਇਕ ਐਸਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਸਹੀ ਅਕਲ ਅਤੇ ਸਾਫ ਸੁਥਰੀ ਫ਼ਿਤਰਤ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਡੇ ਵਜੂਦੀ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਜਵਾਬ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਕਿਉਂ ਹਾਂ? ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਮਕਸਦ ਕੀ ਹੈ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਕੀ ਬਣੇਗਾ?

ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਸਿਰਫ਼ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਦੀ ਹੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਅਤੇ 'ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਮਾਬੂਦ ਨਹੀਂ' ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਕਾਇਮ ਹੈ। ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਈਮਾਨ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਅੱਲਾਹ ਹੀ ਸੱਚਾ ਮਾਬੂਦ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ:

ਤੌਹੀਦ: ਅਰਥਾਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਮਾਬੂਦ 'ਤੇ ਇਮਾਨ ਜੋ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਪੂਜਾ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਉਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ, ਨਾ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਔਲਾਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਹੈ।

ਸ਼ਿਰਕ ਤੋਂ ਬੇਜ਼ਾਰੀ: ਯਾਨੀ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਬੁੱਤਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ।

ਇਸਲਾਮ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲਾਂ 'ਤੇ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਇਮਾਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ (ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ) ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਬੰਦੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਰਸੂਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨਹੀਂ ਹਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਲਾਹ ਮਹਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪਾਕ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਜਾਂ ਪੁੱਤਰ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਤੇ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਬੇਨਿਆਜ਼ ਹੈ। ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਇੱਕ ਨਬੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ

ਮੋਜਜ਼ਾਤਾਂ (ਚਮਤਕਾਰਾਂ) ਨਾਲ ਨਵਾਜਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਹੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ। ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਆਪਣੇ ਖਾਲਿਕ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਈਸਾ 'ਤੇ ਉਸ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਨ ਲਿਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਲਾਹ ਪਸੰਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕੌਮ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਹੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਰਕ ਤੋਂ ਖ਼ਬਰਦਾਰ ਕੀਤਾ।

ਕੀ ਇਹ ਤਰਕਸੰਗਤ ਹੈ ਕਿ ਇਕ ਸਮਝਦਾਰ ਇਨਸਾਨ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੈ, ਭੁੱਖਾ ਤੇ ਪਿਆਸਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ? ਇਹ ਇਨਸਾਨ ਕਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਬਨ ਮਰੀਮ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰੇ, ਜੋ ਖੁਦ ਇਕ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹਦਾ ਸੀ? ਕੀ ਅਕਲ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲਿਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਨਮਾਜ਼ ਪੜ੍ਹੇ? ਕੀ ਅੱਲਾਹ ਮਹਾਨਤਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ, ਕਮਾਲ ਵਿੱਚ ਇਕਲੌਤਾ, ਸਮਾਨ ਤੋਂ ਪਰੀ, ਅਤੇ ਕਾਇਨਾਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਰਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ? ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਮਾਨ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਬੱਚੇ ਵਾਂਗ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਣਾਏ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਅੱਗੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੌਂਪ

ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦੇਣ? ਜੋ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮਾਨਵ ਹਨ, ਪਰ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਅਮਰ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ, ਕਾਇਮ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੀਂਦ ਜਾਂ ਥਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ; ਕੀ ਇਹ ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੀ ਹੋਵੇ?

ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕੁਰਾਨ ਕਰੀਮ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ: ਆਪਣੀਆਂ ਕੌਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੱਲਾਹ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦੇਣਾ, ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ ਸਮਾਂ ਬੀਤਣ ਨਾਲ, ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸਦੀਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੌਹੀਦ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਪੈਗੰਬਰ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਅੱਲਾਹ ਨੇ ਆਖਰੀ ਰਸੂਲ, ਮੁਹੰਮਦ (ਸੱਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਮ) ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕੁਰਾਨ ਕਰੀਮ ਨਾਜ਼ਿਲ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੌਹੀਦ ਦੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੇ ਰਸੂਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਸਨ।

ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ:

ਇਸਲਾਮ ਅਕਲ ਅਤੇ ਫ਼ਿਤਰਤ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਧਰਮ ਹੈ ਜੋ ਮਹਾਨ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨੇ ਇਨਸਾਨੀਅਤ ਲਈ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ; ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਸਮਝਦਾਰ ਇਨਸਾਨ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਵੇ, ਯਾਨੀ ਅੱਲਾਹ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਮੰਨਣ, ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਧਰਮ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਮੁਹੰਮਦ ﷺ ਨੂੰ ਰਸੂਲ ਮੰਨਣ। ਇਹ ਚੋਣ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਛਾ 'ਤੇ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਲਾਹ ਕਿਯਾਮਤ ਦੇ ਦਿਨ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਪੈਗਾਮ ਬਾਰੇ ਉਸ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇਗਾ; ਜੇ ਉਹ ਮੋਮਿਨ ਹੈ

ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੱਡੀ ਕਾਮਯਾਬੀ ਅਤੇ ਫ਼ਲਾਹ ਮਿਲੇਗੀ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਕਾਫ਼ਿਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਦੁਨਿਆ ਵਿੱਚ ਸੱਚੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬੀ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜਾਣੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਮਹਾਨ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸਲਾਮ ਵਿੱਚ ਦਾਖ਼ਲ ਹੋਵੋ। ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਅਤੇ ਮੋਮਿਨ ਹੋ ਕੇ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ: "ਅਸ਼ਹਦੁ ਅਲ-ਲਾ ਇਲਾਹ ਇੱਲੱਲਾਹ, ਵ ਅਸ਼ਹਦੁ ਅੰਨਾ ਮੁਹੰਮਦਨ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ", ਫਿਰ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ਼ਹਾਦਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਇਮਾਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ।

ਇਹ ਹੁਣ ਹੀ ਕਰੋ, ਹਿਚਕਿਚਾਓ ਨਾ; ਮੌਤ ਅਚਾਨਕ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੰਨੀ ਅਹਿਮ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਲਾਈ ਤੋਂ ਰੋਕ ਲਏ। ਬਹਾਦਰ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਨੂਰ ਅਤੇ ਹਿਦਾਇਤ ਵੱਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਫੈਸਲਾ ਲਓ, ਅਤੇ ਇਤਮਿਨਾਨ ਅਤੇ ਰਜ਼ਾ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰੋ।

«ਅਸ਼ਹਦੁ ਅਲ-ਲਾ ਇਲਾਹ ਇੱਲੱਲਾਹ, ਵ ਅਸ਼ਹਦੁ ਅੰਨਾ ਮੁਹੰਮਦੁ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ»

ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਇਲਾਹ ਨਹੀਂ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਗਵਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਹੰਮਦ (ਸ.) ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਰਸੂਲ ਹਨ।

Index

ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ? 2
ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਹੈ? ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ? ਅਤੇ ਕਿਉਂ? ਅਤੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀ? 2
ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹੇ ਮਨੁੱਖ, ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ: 13

pa459v2.0 - 06/09/2026